

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoP/47/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121283982
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6121283982.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. ako členov senátu, vo právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: F. F., nar. XX. septembra XXXX, bytom ako matka, zast. opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, dieťa rodičov matky: Z. F., nar. XX. januára XXXX, trvale bytom C., toho času S. 7, C. C., zast. Mgr. Petrom Kupkom, advokátom so sídlom AK Hlavná 23, Trnava a otca: Q. E., nar. XX. apríla XXXX, trvale bytom C., S. 7, zast. JUDr. Stanislavom Rešutikom, advokátom so sídlom AK Brezno, M.R. Štefánika 29/36, o určenie priezviska maloletému, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 38P/40/2021-61 zo dňa 25. mája 2021, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 38P/40/2021-61 zo dňa 25. mája 2021 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) určil, že maloleté dieťa mužského pohlavia, nar. 10.9.2020 v Banskej Bystrici, mena F., dieťa matky Z. F., nar. XX.X.XXXX a otca Q. E., nar. XX.X.XXXX, zapísané v knihe narodení Matričného úradu C. C., vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX, poradové číslo XXX, má priezvisko „F.“ (prvá výroková veta). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie začal konanie na základe podnetu postupom podľa ustanovenia § 23 ods.2 zákona č.161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „C.m.p.“) z dôvodu, že na Okresnom súde Banská Bystrica sa viedlo konanie o určenie otcovstva k maloletému súhlasným vyhlásením rodičov. V uvedenom konaní otec uznal otcovstvo k maloletému; rodičia sa nedohodli na priezvisku maloletého. Otec maloletého v písomnom vyjadrení nesúhlasil s tým, aby sa jeho syn volal po matke, trval na priezvisku „E.“. Matka maloletého s priezviskom „E.“ pre maloletého nesúhlasila, pretože to nie je v najlepšom záujme maloletého. Opatrovník maloletého odporučil, aby súd maloletému ponechal priezvisko „F.“ nakoľko sa tak volá od narodenia; otec sa o maloletého nijakým spôsobom nezaujímal a neprispieval na jeho výživu. Vyjadril sa, že v záujme maloletého je, aby nedošlo k zmene jeho priezviska.

1.2 Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 4 ods.1, ods.2, § 4 ods.5, ods.6 zákona č.300/1993 Z.z. o mene a priezvisku (ďalej len „zákon č.300/1993 Z.z.“) ustanovenie § 35 a § 40 ods.3 zákona č.36/2005 o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č.36/2005 Z.z.“ alebo „Zákon o

rodine“); vykonal dokazovanie oboznámením sa s vyjadreniami rodičov maloletého a opatrovníka, na nariadenom pojednávaní dňa 25.5.2021 vylúchol rodičov maloletého a opatrovníka maloletého.

1.3 Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že maloletý pochádza z mimomanželského vzťahu rodičov; v čase narodenia maloletého nebol otec určený; maloletý nadobudol priezvisko po matke. Až následne došlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov (v konaní sp.zn. 32Po/1/2021); rodičia sa nedohodli na priezvisku maloletého; z uvedeného dôvodu súd začal konanie o určení priezviska maloletému. Maloletý je útleho veku, starostlivosť o neho od narodenia zabezpečuje matka, s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Okresný súd zistil, že maloletý má v domácnosti matky vytvorené vhodné podmienky pre zdravý fyzický a psychický vývin, v starostlivosti matky o maloletého neboli zistené nedostatky. Z vyjadrení matky pritom vyplynulo, že nechce, aby mal maloletý priezvisko po otcovi z dôvodu, že otec ju ešte ako tehotnú vyhodil zo spoločnej domácnosti a mal sa voči nej dopustiť trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby. Súd prvej inštancie konštatoval, že za tento skutok bol otec maloletého uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Brezno zo dňa 10.5.2021, rozsudok v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie o určení priezviska maloletého právoplatný nebol.

1.4 Okresný súd tiež zistil, že otec si voči maloletému rodičovské práva a povinnosti neplní, nie je s ním v žiadnom kontakte. V tomto smere otec maloletého namietal, že o maloletého má záujem, túži po ňom, je to jeho jediné dieťa. V čase narodenia maloletého však bol vo väzbe, po prepustení z nej má uložený zákaz kontaktovať matku a približovať sa k nej. Tieto skutočnosti nemôžu diskvalifikovať otca vo vzťahu k maloletému. Argumentom otca bolo tvrdenie, že matka má ďalšie tri deti, ktoré majú priezviská po svojich otcoch; dve deti sú v osobnej starostlivosti ich otcov. Vyjadril záujem sa o maloletého zodpovedne starať a podieľať sa na jeho výchove. K tvrdeniam otca súd prvej inštancie uviedol, že skutočnosť, že ďalšie maloleté deti majú priezvisko po svojich otcoch neznamená, že aj maloletý F. musí mať priezvisko po svojom otcovi. Rozhodnutie o priezvisku maloletého je na spoločnom rozhodnutí rodičov maloletého; dieťa môže mať priezvisko po otcovi a aj po matke. Pokiaľ ide o ďalšie tri deti matky, tieto majú priezvisko na základe spoločného rozhodnutia rodičov. Starostlivosť o maloletého je právom, ale aj povinnosťou otca, bez ohľadu na to, aké priezvisko bude maloletý mať. Otec bol z väzby prepustený dňa 11.2.2021, do rozhodnutia súdu o určení priezviska (25.5.2021) na výživu maloletého neprispel, nepokúsil sa o maloletom zistiť žiadne informácie. Aj keď má otec zákaz priblíženia k matke maloletého, pri vynaložení adekvátneho úsilia mohol prostredníctvom inej osoby prejavíť svoj záujem o maloletého a aspoň prispieť na jeho výživu. Súd prvej inštancie poukázal na dôvodné podozrenie, že otec maloletého sa dopustil zločinu týrania blízkej a zverenej osoby na matke maloletého. Z uvedeného dôvodu je na mieste nevôľa matky, aby mal maloletý priezvisko po svojom otcovi.

1.5 Ustálic vyššie konštatovaný skutkový stav okresný súd uzavrel, že prihliadal na vek maloletého, na osobnú a výlučnú starostlivosť matky o maloletého, citovú väzbu medzi matkou a maloletým. Prihliadal na skutočnosť, že otec na výživu maloletého neprispel, nemá o ňom žiadne informácie, s maloletým sa nestretol a existuje dôvodné podozrenie, že otec sa voči matke dopustil zločinu týrania blízkej a zverenej osoby. Pri rozhodovaní prihliadal aj na stanovisko opatrovníka maloletého. Z uvedených dôvodov mal zato, že v najlepšom záujme maloletého je, aby mal priezvisko po svojej matke, s ktorou žije v spoločnej domácnosti a ktorá mu poskytuje osobnú starostlivosť.

1.6 Pri rozhodovaní o trovách konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 52 C.m.p. a určil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote otec maloletého (ďalej aj „odvolateľ“) odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uplatnil odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods.1 písm.f) a h) zákona č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a v ustanovení § 62 ods.1 C.m.p.; tvrdil tak, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

2.1 Odvolateľ tvrdil, že vzájomná narušenosť vzťahov medzi rodičmi maloletého nemá byť dôvodom pre zásah do pomerov k maloletému dieťaťu. Naďalej nesúhlasil, aby sa maloletý volal po matke; maloletý je jeho jediným dieťaťom a má záujem sa o neho zodpovedne a svedomito starať. Matka maloletému

vybrala krstné meno, s čím otec súhlasil a ako otec trvá na tom, aby mal maloletý priezvisko „E.“. Otec doteraz nemal šancu stretnúť sa s maloletým a matku nemohol kontaktovať; nevie ani, kde matka býva. Pred tým, ako ho vzali do väzby pracoval a staral sa o rodinu; z dôvodu väzby prišiel o prácu, stratil príjem, chce sa ale zamestnať.

2.2 Otec maloletého zdôraznil, že matka má okrem maloletého F. tri ďalšie deti, každé s iným mužom a každé dieťa nosí priezvisko po svojom otcovi. Odvolateľ poprel tvrdenia matky, že by ju v čase, keď bola tehotná, vyhodil zo spoločnej domácnosti, skončil vo väzbe pre veci, ktoré sú nepravdivé. Trestné konanie vedené proti otcovi nemá žiadny vplyv na legitimitu požiadavky otca na zmenu priezviska maloletého, skutok, pre ktorý je stíhaný, nesúvisí s maloletým dieťaťom a netýka sa žiadnych záujmov maloletého dieťaťa. Ak otec matku nekontaktoval po prepustení z väzby, bolo to z dôvodu, že mu bola rozhodnutím súdu uložená povinnosť, aby nekontaktoval maloletého. Uzavrel, že v konaní neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by vylučovali, aby maloletý F. mal priezvisko svojho otca.

2.3 Odvolateľ napokon tvrdil neudržateľnosť a nepreskúmateľnosť rozsudku súdu prvej inštancie, ak mal tento za to, že otec mohol o maloletého prejavíť záujem prostredníctvom tretej osoby, keď matka maloletého nekomunikuje s jeho príbuznými. Neudržateľnosť záverov súdu prvej inštancie videl otec napokon aj v tom, že súd prvej inštancie videl najlepší záujem v tom, aby mal priezvisko po svojej matke, s ktorou žije v spoločnej domácnosti a naproti tomu matka maloletého žije v spoločnej domácnosti s dcérou, ktorá má priezvisko svojho otca, s ktorým v spoločnej domácnosti nežije.

3. Matka maloletého v písomnom vyjadrení k podaného odvolaniu navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil. Za rozhodujúce v prejednávanej veci považovala, že maloletý má rovnaké bydlisko ako matka, ktorá zabezpečuje všetky jeho potreby. Pokiaľ bude mať maloletý zhodné priezvisko s matkou ako rezidenčným rodičom, tak bude podstatne zjednodušené obstarávanie záležitostí a potrieb maloletého a zároveň bude zvýšená bezpečnosť maloletého cez jeho zjednodušenú identifikáciu vo vzťahu k matke v prípade mimoriadnych udalostí. Takýmto spôsobom je naplnený záujem maloletého dieťaťa v zmysle ustanovenia čl.5 zákona č.36/2005 Z.z..

3.1 K odvolacím dôvodom matka uviedla, že súd prvej inštancie správne prihliadol na vek maloletého, na osobnú a výlučnú starostlivosť matky a citovú väzbu medzi matkou a maloletým a na skutočnosť, že otec žiadnym spôsobom neprispel na výživu maloletého. Nevychádzal tak iba zo vzťahov medzi rodičmi. Ak otec deklaruje záujem o maloletého a o starostlivosť o neho, je to jeho právo a povinnosť. Otec sa však o maloletého nezaujímal. Tvrdenie o tom, že nevedel, kde býva matka maloletého, je nepravdivé, vyplýva už z označenia matky v odvolaní. Rovnako predmetom konania nie je priezvisko ostatných detí matky a v tomto smere je argumentácia otca irelevantná.

3.2 Matka maloletého taktiež poukázala na skutočnosť, že voči otcovi bolo vedené trestné konanie pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby na jej osobe, za ktorý bol otec maloletého neprávoplatne uznaný za vinného.

4. Opatrovník maloletého v písomnom vyjadrení odporučil odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny. Mal zato, že je v záujme maloletého F., aby jeho priezvisko bolo „F.“, nakoľko má toto priezvisko od narodenia, je rovnaké, ako priezvisko matky, s ktorou žije v spoločnej domácnosti a ktorá od narodenia zabezpečuje starostlivosť o neho. Otec sa doposiaľ nijakým spôsobom o maloletého nezaujímal a ani neprispieval na jeho výživu.

5. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

6. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 C.s.p., z dôvodov uvedených v odvolaní a v rozsahu ustanovenia § 65 a § 66 C.m.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1, ods.2 C.s.p., potvrdil v celom rozsahu výrokov ako vecne správny.

6.1 Podľa § 387 ods.1 ods.2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Preskúmaním spisového materiálu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci vykonal dostatočné dokazovanie, skutkový stav posúdil právne správne a na základe toho aj správne vo veci rozhodol. Rozhodnutie súdu bolo podložené náležitým zistením nielen skutkového stavu, ale aj skutočného stavu v rozsahu potrebnom na rozhodnutie; vychádzal z tvrdení účastníkov konania, záverov vyplývajúcich zo spisu okresného súdu 32Po/1/2021 a zaoberal sa aj skutočnosťami vyplývajúcimi z trestného konania vedeného proti otcovi maloletého. S poukazom na výsledky vykonaného dokazovania odvolací súd považuje rozhodnutie okresného súdu za správne. Prakticky so všetkými skutočnosťami uvádzanými v odvolaní proti rozhodnutiu o určení priezviska maloletému sa náležitým a presvedčivým spôsobom vysporiadal už súd prvej inštancie, ktorého rozhodnutie spĺňa všetky požiadavky na zákonné rozhodnutie. Súd prvej inštancie sa zaoberal dôsledne so všetkými otázkami, ktoré boli rozhodujúce v prejednávanej veci, vrátane tých, na ktoré poukazoval v odvolaní otec maloletého. Aj keď z odvolania otca vyplýva, že tento so závermi súdu prvej inštancie nesúhlasí, samotný nesúhlas nie je dôvodom pre zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu.

7.1 V prvom rade je potrebné vo všeobecnosti uviesť, že právna úprava mena a priezviska vychádza z ustanovení zákona č.300/1993 Z.z. o mene a priezvisku (súd prvej inštancie nesprávne uviedol „č.300/1995 Z.z.“). Pokiaľ ide o priezvisko, maloleté dieťa - štátny občan Slovenskej republiky nadobúda priezvisko pri narodení v závislosti na skutočnosti, či má oboch rodičov a či sú rodičia manželmi. Ak sú rodičia manželmi, títo už pri uzavretí manželstva uzatvárajú aj dohodu (súhlasné vyhlásenie pred orgánom matriky) o priezvisku maloletého dieťaťa, ktoré sa z manželstva narodí; o takýto prípad v posudzovanej veci nejde. Rodičia maloletého nie sú manželmi, ako správne zistil súd prvej inštancie, spoločné priezvisko nemajú. Zasadou je, že ak rodičia nie sú zosobášení a majú rôzne priezviská, dieťa pri narodení nadobúda priezvisko podľa dohody rodičov.

7.2 V prejednávanej veci sa maloletý narodil mimo manželstva, nakoľko nedošlo k určeniu otcovstva pred narodením maloletého, maloletý nadobudol pri svojom narodení do času, kým nebolo určené otcovstvo (§ 4 ods.6 zákona č.300/1993 Z.z.), priezvisko „F.“. Uvedené vyplýva z oznámenia o narodení. Vo veci určenia otcovstva konal Okresný súd Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp.zn. 32Po/1/2021; matka podaním zo dňa 8.2.2021 oznámila, že otcom maloletého je Q. E., nar. XX.X.XXXX. Otec maloletého pred súdom dobrovoľne uznal otcovstvo k maloletému, súhlasil, aby mal maloletý krstné meno „F.“. Nesúhlasil, aby mal priezvisko „F.“ a trval na tom, aby mal maloletý priezvisko „E.“ po otcovi. Matka s priezviskom „E.“ nesúhlasila. Okresný súd Banská Bystrica v dôsledku skutočností zistených v konaní vedenom pod sp.zn. 32Po/1/2021 správne podal podnet na začatie konania o určení priezviska maloletému dieťaťu; toto konanie je vedené pod sp.zn. 38P/40/2021.

7.3 Keďže rodičia maloletého nie sú manželmi a o priezvisku dieťaťa sa nedohodli, o určení priezviska maloletého rozhoduje súd (§ 40 ods.3 Zákona o rodine). Podľa § 11 písm.a) C.m.p. v konaní vo veciach starostlivosti o maloletých súd rozhoduje o mene a priezvisku maloletého. V zmysle článku 5 základných zásad zákona č.36/2005 Z.z. záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní o všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Medzi práva a povinnosti rodičov patrí právo a povinnosť určiť meno a priezvisko maloletého dieťaťa; platí zásada, že právo určiť priezvisko maloletého dieťaťa patrí obojmu rodičovi. Základnou črtou uplatnenia tohto práva je dohoda rodičov; iba v prípade, ak dohody, niet, určí priezvisko súd; do úvahy prichádza určenie priezviska oboch rodičov, matky aj otca. Súd rozhoduje podľa najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa, iba skutočnosť, že sa otec (prípadne matka) domáha, aby bolo maloletému dieťaťu určené jeho (jej) priezvisko, na určení priezviska nepostačuje.

7.4 Súd pri určení priezviska maloletého dieťaťa posudzuje komplex okolností, prihliada na citový vzťah maloletého dieťaťa k tomu ktorému rodičovi, k rozsahu starostlivosti o maloleté dieťa zo strany rodiča, plneniu rodičovských povinností, prejavenej záujmu o maloleté dieťa. Ak rodičia spolu nežijú, súd môže prihliadať na to, ktorý z rodičov osobne zabezpečuje starostlivosť o maloleté dieťa, a teda, v koho domácnosti maloleté dieťa žije; jedným z kritérií (ale nie jediným) môže byť aj posúdenie vzájomného vzťahu rodičov v nadväznosti na najlepší záujem maloletého dieťaťa. Nie nepodstatným kritériom je aj otázka bezpečnosti maloletého dieťaťa (prípady mimoriadnych udalostí) ako aj praktické hľadisko pri dennodennom používaní priezviska v bežných životných situáciách. Obdobné kritériá súdy vnímajú aj pri zmene priezviska maloletého dieťaťa, súhlas za druhého rodiča prichádza do úvahy vtedy, ak sú dané závažné dôvody; pri zmene priezviska by nepochybne bola podstatným kritériom aj vôľa maloletého dieťaťa.

7.5 Súd prvej inštancie sa uvedeným závermi riadil. Na základe vyššie uvedeného sa odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, že je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, aby mal priezvisko matky „F.“; maloletý je od narodenia vo výlučnej starostlivosti matky, ktorá sa o neho riadne stará, vzhľadom na maloletosť maloletého sa vytvára výrazná citová previazanosť maloletého a matky. Naproti tomu otec maloletého syna v starostlivosti nemá, ani netvrdil, že by na výživu maloletého prispieval. Doposiaľ záujem o maloletého v konaní o určenie priezviska len deklaruje, bez reálneho plnenia rodičovských práv a povinností.

8. Odvolanie otca nie je dôvodné.

Ak odvolateľ tvrdil, že vzájomná narušenosť vzťahov medzi rodičmi nemá byť dôvodom pre zásah do pomerov k maloletému dieťaťu odvolací súd sa s týmto argumentom stotožňuje v rozsahu, že takáto narušenosť vzťahov nemôže byť jediným dôvodom pre určenie priezviska maloletého. Z vyššie uvedeného vyplýva komplex kritérií, ktoré súd skúma pri posudzovaní najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa. Ak súd prvej inštancie z týchto kritérií vychádzal, nemožno jeho záverom nič vytknúť.

8.1 Ani tvrdenie otca, že maloletý je jeho jediným dieťaťom a má záujem o neho sa zodpovedne a svedomito starať, nie je dôvodom pre zmenu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Otec ani netvrdil, že od prepustenia z väzby na výživu maloletého prispel. Navyše otec nepreukázal (a ani netvrdil), že by po prepustení z väzby žiadal v súdnom konaní upraviť výkon rodičovských práv a povinností k maloletému, v rámci ktorého konania by bolo pre maloleté dieťa určené výživné zodpovedajúce jeho oprávneným potrebám a možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca ako povinného rodiča. Z obsahu spisu ani nevyplýva, že by sa otec maloletého pokúsil osloviť orgán sociálnoprávnej ochrany detí aspoň za tým účelom, aby tento sprostredkoval kontakt otca s maloletým, prípadne vy sprostredkoval požiadavky matky na otca pokiaľ ide o prispievanie na náklady spojené so starostlivosťou o maloletého.

8.2 Samotná skutočnosť, že otec súhlasil s matkou zvoleným menom „F.“ nepodmieňuje automaticky dôvodnosť požiadavky otca, aby mal maloletý priezvisko „E.“. Ak sa rodičia na priezvisku maloletého nedohodli, priezvisko maloletého určuje súd, pričom zohľadňuje najlepší záujem maloletého; súd prvej inštancie takto postupoval.

8.3 Súd prvej inštancie správne uviedol, že skutočnosť, že ďalšie maloleté deti matky majú priezviská po svojich otcoch automaticky neznamená, že aj maloletý F. musí mať priezvisko po svojom otcovi. Na rozdiel od ostatných detí matky je zrejmé, že v prejednávanej veci sa rodičia na priezvisku maloletého nedohodli; priezvisko maloletého musel postupom podľa § 40 ods.3 zákona o rodine určovať súd. O priezvisku ostatných detí nerozhodoval.

8.4 Ak odvolateľ tvrdil, že trestné stíhanie bolo proti nemu vedené na základe nepravdivých tvrdení, odvolací súd uvádza, že dôvodnosť trestného stíhania posúdi súd rozhodujúci v trestnom konaní. Nemožno sa však jednoznačne stotožniť s tvrdením otca, že skutok, pre ktoré je stíhaný, nesúvisí s maloletým dieťaťom a netýka sa žiadnych záujmov maloletého dieťaťa. Preukázaný konfliktný vzťah otca a matky sám o sebe síce právo otca na určenie priezviska dieťaťa nevylučuje (rovnaké právo má však aj matka). Na zistené skutočnosti ovplyvňujúce, ktoré meno bude maloletému určené, nemožno prihliadať jednotlivito a izolovane ale vo vzájomných súvislostiach. A práve z týchto vzájomných súvislostí aj odvolací súd vyvodil záver, že priezvisko „F.“ lepšie zodpovedá najlepšiemu záujmu maloletého, s prihliadnutím aj na skutočnosť, že starostlivosť o maloletého zabezpečuje výlučne matka a otec svoj záujem o maloletého doposiaľ len deklaruje.

8.5 Odvolací súd nepovažoval napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné a závery v ňom uvedené za neudržateľné. Už z vyššie uvedeného vyplýva, že aj odvolací súd má zato, že otcovi po prepustení z väzby, napriek zákazu priblíženia sa k matke maloletého, patrili právne prostriedky, ktorými sa mohol domáhať informácii o maloletom dieťati, prípadne úpravy výkonu rodičovských práv a povinností; z tvrdení otca je zrejmé, že žiadne takého úkony, okrem vyjadrenia nesúhlasu s priezviskom „F.“ nerealizoval. Napokon odvolací súd nesúhlasí s argumentáciou otca o tom, že je potrebné prihliadnuť aj na skutočnosť, že v spoločnej domácnosti matky žije aj dcéra, ktorá má priezvisko svojho otca a nie je tak daný najlepší záujem, aby mal maloletý F. priezvisko matky. Odvolací súd len opakuje konštatovanie, že v preskúmvanej veci rozhodoval len o určení priezviska maloletého F. a nie aj ostatných detí matky.

Ingerencia súdu vo vzťahu k určeniu priezviska prichádza do úvahy až vtedy, pokiaľ sa rodičia na priezvisku maloletého dieťaťa nedohodli, ako tomu bolo v prípade maloletého F..

9. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v konaní o určení priezviska maloletého vykonal dostatočné dokazovanie, zistil skutočný stav vecí, na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a jeho závery nie sú výsledkom nesprávneho právneho posúdenia. Z uvedeného dôvodu napadnuté rozhodnutie okresného súdu postupom podľa ustanovenia § 387 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku ako vecne správne potvrdil, vrátane závislého výroku o nároku na náhradu trov konania, keď súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 52 C.m.p..

10. O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žiaden z účastníkov netvrdil a nepreukázal dôvody pre ktoré by odvolací súd niektorému z účastníkov priznal nárok na náhradu trov konania podľa § 55 C.m.p. a ani odvolací súd takéto dôvody z obsahu spisu nezistil.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2, druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletému tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnenne premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).